گذر

نماینده ایران در هیئت عامل اوپک:

اعضای اوپک طرح عربستان را وتو می‌کنند

● نماینده ایران در هیئت عامل اوپک اعلام کرد سه عضو این سازمان، طرح پیشنهادی عربستان را برای افزایش تولید وتو می‌کنند. به گزارش ایلنا به نقل از شبکه بلومبرگ، ایران اعلام کرد این کشور به همراه ونزوئلا و عراق پیشنهاد افزایش تولید نفت را که مورد حمایت عربستان و روسیه است، در نشست این هفته اوپک وتو می‌کنند. حسین کاظم‌پور اردبیلی، نماینده ایران در هیئت عامل اوپک گفت: سه عضو بنیان‌گذار اوپک این طرح را متوقف می‌کنند؛ اگر عربستان و روسیه می‌خواهند تولید نفت را افزایش دهند، این نیازمند اجماع است و اگر آنها می‌خواهند به‌تنهایی عمل کنند، نقض توافق همکاری به‌شمار می‌آید. به گفته برخی منابع، عربستان اکنون پیشنهادهای گوناگون درباره افزایش تولید روزانه اوپک به میزان ۵۰۰ هزار تا یک میلیون بشکه در روز را مطرح کرده است.

ادامه از صفحه ۴

۹۵ میلیون هکتار از اراضی ایران در معرض بیابانی‌شدن

اما محمود حجتی، وزیر جهاد کشاورزی پشت تریبون قرار گرفت و در واکنش به انتقادهای فعالان محیط زیست در زمینه هدررفت آب در بخش کشاورزی گفت: همه کاسه‌کوزه‌ها را نمی‌توان سر بخش کشاورزی شکست. زیرا در برخی از استان‌ها سهم آب کشاورزی را نمی‌دهند و همه آب تحویل صنعت می‌شود. او ادامه داد: آنچه ما انجام می‌دهیم، بر اساس آخرین یافته‌های علمی است. در بخش کشاورزی با اصلاح روش‌های آبیاری، ۲۵ درصد افزایش بهره‌وری داشته‌ایم. به گفته حجتی در ایران ۲۲ میلیون هکتار بیابان وجود دارد و ۹۵ میلیون هکتار از اراضی طبیعی هم در معرض بیابانی‌شدن هستند. او نیم‌نگاهی نیز به مسئله خاک داشت و گفت: آب منبعی تجدیدشونده است که اگرچه از حساسیت بالایی برخوردار است، به‌هرحال خداوند آن را مرتب بر ما نازل می‌کند؛ اما خاک را اغلب فراموش می‌کنیم. باید ارزش واقعی خاک و زمین را ارج بنهیم. وزیر جهاد کشاورزی از همراهی طبیعت در طرح‌های کنترل کانون‌های بحرانی خوزستان سخن گفت و اعتبار ۲۰۰میلیاردتومانی بخش آبخیزداری را که با موافقت مقام معظم رهبری به این بخش اختصاص یافته است، منشأ خیر برای کشور و بهبود شرایط منابع آب زیرزمینی اعلام کرد. او همچنین کاهش وابستگی دام سبک به چرا در عرصه‌های مرتعی را عاملی برای کاهش تخریب سرزمین اعلام کرد.

دفاع از کهور پاکستانی

عمده‌ترین گونه کشت‌شده در اراضی خوزستان برای مقابله با ریزگردها کهور پاکستانی است. این گونه که دام‌ها نیز آن را می‌خورند و مورد علاقه روستاییان است، از سوی برخی متخصصان زیر سؤال رفته است؛ زیرا گونه‌ای غیربومی است و زمینه حذف گونه‌های بومی ایران را فراهم می‌کند؛ اما عادل جلیلی، رئیس مؤسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع، در مراسم روز جهانی بیابان‌زایی از کشت این گونه در کشور دفاع کرد. او گفت: حساسیتی که در ارتباط با کهور وجود دارد، اصلا منطقی نیست. این گونه در خوزستان رفتار تهاجمی ندارد و یکی از نعمت‌هایی است که در ۵۰ سال گذشته در خوزستان تجربه کرده‌ایم. جنگل‌کاری در عرصه‌های طبیعی نیاز به آبیاری موقت دارد و با تانکر هم می‌توان به آنها آب رساند؛ اما در خوزستان مؤسسه جهاد نصر اقدام به حفر کانال‌های دائمی کرده و آب کارون را به کانون‌های بحرانی خوزستان هدایت می‌کند. این مسئله با انتقاداتی همراه بوده است؛ اما رئیس مؤسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع از این کانال‌های دائمی آب نیز حمایت کرد و گفت: بسیاری از هورهای خوزستان خشک شده‌اند و هدف از احداث این کانال‌ها، مرطوب‌کردن بستر هورهاست. او همچنین با تکیه بر تحقیقات همکارانش، بر تغییر راهبردهای مدیریت سرزمین تأکید کرد و افزود: باید رویکرد توسعه مبتنی بر عدم وابستگی به زمین و آب باشد. باید به بخش کشاورزی به‌عنوان موضوع امنیت غذایی نگاه کنیم. در منابع طبیعی، باید رویکرد حفاظت را بپذیریم. رویکرد حفاظت قرق نیست؛ رویکردی محافظه‌کارانه بین انسان و طبیعت است. آخرین مطالعه ما نشان می‌دهد ۹۰ میلیون هکتار یا ۵۵ درصد سرزمین، اکوسیستم بیابانی است. این اکوسیستم به ما می‌گوید که باید واقعیت کم‌آبی را بپذیریم و خود را با آن سازگار کنیم. غلامرضا شریعتی، استاندار خوزستان، نیز به‌عنوان دیگر سخنران مراسم روز جهانی بیابان‌زایی از انجام ۱۵ هزار هکتار نهال‌کاری در ۳۵۰ هزار هکتار کانون بحرانی خوزستان در سال گذشته خبر داد. اگرچه اقدامات گسترده‌ای در زمینه جنگل‌کاری برای کنترل ریزگردها انجام شده است، مطالعات غیررسمی نشان می‌دهد تولید محصولات کشاورزی در استان خوزستان تحت تأثیر ریزگردها کاهش تا حدود ۲۰درصدی یافته است. با این وجود، وزارت جهاد کشاورزی طرح ۵۵۰هزارهکتاری را در اراضی خوزستان در دست اجرا دارد. در این طرح، بخشی از زمین‌های رهاشده کشاورزان هم تجهیز شده و مجددا زیر کشت خواهند رفت.

بازار کاری که دیگر جذابیت ندارد

خروج افغانستانی‌ها از ایران

عکس: GettyImages

محمد مساعد: «اوضاع اقتصادی به‌گونه‌ای بد است که امروز یک کارگر افغانستانی در صف نانوایی می‌گفت: ایران دیگر جای زندگی نیست». این یکی از لطیفه‌هایی است که سال‌هاست بارها و بارها در شبکه‌های اجتماعی دست‌به‌دست شده و نقدی ظریف به وضعیت اقتصادی کشور دارد؛ اما حالا این لطیفه رنگ‌وبوی واقعیت گرفته است و جوانمردقصاب، رئیس میز افغانستان در سازمان توسعه تجارت، می‌گوید کارگران افغانستانی دیگر ایران را مقصد مناسبی برای کار نمی‌دانند، بنابراین یا به کشور خود بازمی‌گردند یا راهی ترکیه و اروپا می‌شوند. این مهاجرت معکوس پس از سال‌ها سرازیرشدن آوارگان جنگی افغان به ایران، در حالی اتفاق می‌افتد که همواره این مهاجران به اشغال فرصت‌های شغلی در ایران متهم شده‌اند و کار تا آنجا پیش رفته که سال گذشته نمایندگان مجلس شورای اسلامی، وزیر کار را به مجلس کشاندند و به دلیل «اشباع بازار کار از سوی اتباع بیگانه»، به علی ربیعی کارت زرد دادند. آیا به‌راستی افغانستانی‌ها در ایران جای کسی را تنگ کرده‌اند و بی‌کاری جوانان ایرانی به دلیل وجود این مهاجران خارجی است یا این کارگران مهاجر هستند که بدون چتر حمایتی قوانین کار، عمر و جان خود را با اندک مزدی تاخت می‌زنند؟

جایی برای زندگانی

در یکی از مستندهای تهیه‌شده از مهاجران افغانستانی در اروپا، کودکی افغان داستان کوتاه زندگی و مهاجرتش همراه با خانواده را تعریف می‌کند. او می‌گوید: «قبل از آنکه به مدرسه بروم، یک ایرانی بودم، ایرانی لباس می‌پوشیدم، ایرانی غذا می‌خوردم، با ایرانی‌ها بازی می‌کردم و هیچ فرقی نبود. وقتی به سن درس‌خواندن رسیدم، متوجه تفاوتم با دوستانم شدم. من افغانستانی بودم». این قصه کوتاه روایت مشترک بسیاری از افغانستانی‌ها در ایران است. آنها که اجازه اقامت در ایران را ندارند و خیلی زود با این واقعیت آشنا می‌شوند که باید مخفیانه زندگی کنند، هرگز خطایی انجام ندهند، پایشان به هیچ اداره و مرکز دولتی باز نشود و مخفیانه کار کنند. اگر هستند افغانستانی‌هایی که فرصت‌های تازه زندگی را در ایران چنگ زده‌اند و حتی به رتبه‌های برتر کنکور سراسری رسیده‌اند، دیگرانی هم هستند که این زندگی مخفیانه را جز به دلیل وجود فرصت اشتغال در ایران و کمک به خانواده‌ای چشم‌انتظار در افغانستان، تحمل نمی‌کنند. برخی از آنها نیز در نهایت مجبور می‌شوند فرصت‌های تازه را در سرزمین دیگری جست‌وجو کنند و با هر راهی که ممکن باشد، خود را به کشورهای توسعه‌یافته در غرب اروپا برسانند. محمدمهدی جوانمردقصاب، رئیس میز افغانستان در سازمان توسعه تجارت، دراین‌باره به ایسنا گفته است: در ماه‌های گذشته و به دنبال افزایش نرخ ارز، شرایطی پیش آمده که اشتغال در ایران مانند سابق برای افغانستانی‌ها جذابیت ندارد؛ زیرا پولی که آنها می‌توانند برای خانواده خود در افغانستان بفرستند، نسبت به گذشته کاهش یافته است. با توجه به این موضوع، در موارد متعددی شاهد مهاجرت افغان‌های ساکن ایران هستیم و این افراد به صورت غیرقانونی به‌جای آمدن به ایران، به کشورهای اروپایی، ترکیه یا کشورهای عربی برای کار مهاجرت می‌کنند.

از گمرکات شمال غرب کشور نیز خبر می‌رسد که تنها در ۸۵ روز گذشته بیش از صد نفر از اتباع عمدتا افغانستانی که تلاش کرده بودند با پنهان‌شدن لابه‌لای کالاهای صادراتی از طریق گمرک از ایران خارج شوند، به دست مأموران گمرک دستگیر شده‌اند. این تنها حجم کوچکی از این مهاجرت‌هاست که از طریق مرزهای قانونی انجام می‌شود و مشخص نیست چه تعدادی از این افراد، ایران را از مسیرهای دیگری به مقصد اروپا ترک می‌کنند یا هنگام عبور از گمرک به دام مأموران نمی‌افتند.

«شغل‌دزد»های بی‌پناه

انتقاد از حضور کارگران افغانستانی در ایران و آنچه اشغال فرصت‌های شغلی کشور توسط اتباع بیگانه خوانده می‌شود، منحصر به ایران نیست و نه تنها در سراسر کشورهای مهاجرپذیر شاهد اعتراض بخشی از جامعه به حضور نیروی کار توانا و ارزان‌قیمت خارجی هستیم بلکه حتی خود افغانستانی‌ها هم به این موضوع معترض‌اند. برای مثال روزنامه «افغانستان ما» چاپ کابل، ضمن بیان مصائب و مشکلات کارگران افغانستانی در کشورهای دیگر، می‌نویسد «هزاران کارگر خارجی، هندی، پاکستانی، بنگله‌دیشی، نیپالی و... در بازارهای افغانستان مشغول کار بوده و کارگران افغان یا در بیرون از کشور رنج و حقارت مهاجرت را تحمل می‌کنند و در هر روز تا شب را رنج بی‌کاری و فقر را یکجا متحمل می‌کنند». این روزنامه با همان منطقی که منتقدان حضور افغانستانی‌ها در ایران سخن می‌گویند، می‌نویسد: «هزاران آفریقایی، بنگله‌دیشی، پاکستانی، فلیپینی، نیپالی و سایر کشورهایی که سطح تخصص و کارایی‌شان در سطح افغان‌ها و یا حتی نازل‌تر از افغان‌ها هستند با اشتغال در بازار کار افغانستان لقمه نان خانواده‌های بی‌بضاعت افغان را گرفته و به هوویی برای آنها تبدیل شده‌اند. افغان‌ها در سال‌های گذشته و در کشورهای همسایه ثابت کرده‌اند که این مردم در انجام امور کار، دلاور، سختکوش، صادق و امین است و از هر نظر نسبت به اتباع خارجی در کارها مفیدتر است». این دلاوری، سختکوشی، صداقت و امانتداری اما اگر دلیل استقبال کارفرمای ایرانی از نیروی کار افغانستانی نباشد، یقینا بی‌پناهی این مهاجران سختکوش و عدم حمایت قانون کار از آنها که برچسب «غیرقانونی» بر پیشانی‌شان نشسته، مهم‌ترین «مزیت» آنها برای استفاده یا بهتر بگوییم سوءاستفاده در بازار کار ایران است. کارگرانی که نه حق شکایت دارند نه پناهی برای اعتراض و هر گاه «تاریخ انقضا»یشان سر رسید می‌توان با یک تماس ساده، راه خروج از مرزها به مقصد افغانستان را نشانشان داد.

افغانستانی‌ها مکمل بازار کار هستند

زهرا کریمی، اقتصاددان و استاد دانشگاه در این باره به «شرق» می‌گوید: در سال‌های ۹۱ و ۹۲ که شاهد جهش نرخ ارز بودیم نیز چنین مسئله‌ای مطرح شد که افغانستانی‌های ساکن ایران احتمالا دیگر منفعتی از حضور در ایران نخواهند داشت و کشور را ترک خواهند کرد اما متأسفانه وضعیت کشورهای همسایه ما به قدری بد است که با وجود این گمانه‌زنی‌ها، تغییر خاصی در جمعیت افغانستانی‌های ساکن ایران رخ نداد. اینکه افغانستانی‌ها علاقه‌مند باشند ایران را ترک کنند احتمالش زیاد است اما با توجه به وضعیت منطقه، وضعیت اقتصاد افغانستان و همچنین سخت‌گیری‌های کشورهای اروپایی و ترکیه این احتمال که آنها بتوانند چنین کاری بکنند، کم است. این استاد دانشگاه با رد این نظر که افغانستانی‌ها فرصت‌های شغلی ایرانیان را اشغال کرده‌اند، می‌گوید: ما در زمینه نیروی کار غیرماهر اشتغال کامل داریم یعنی نرخ بی‌کاری نیروی کار کم‌سواد و بی‌سواد ما سه درصد تا نهایتا چهار درصد است و این با وجود کارکردن افغانستانی‌ها در ایران است. مشاغلی که افغانستانی‌ها در ایران به آن اشتغال دارند نیز عمدتا همین مشاغل هستند و تعداد بسیار کمی از افغانستانی‌ها در مشاغل تخصصی مشغول به کارند. معضل بی‌کاری ما در حال حاضر مربوط به بخش نیروی کار فارغ‌التحصیلان است و طبیعتا این بخش از نیروی کار هم به فعالیت در مشاغلی که افغانستانی‌ها در حال حاضر مشغول آن هستند، علاقه‌ای ندارند، بنابراین افغانستانی‌ها مکمل نیروی کار ما هستند نه مانعی برای اشتغال جوانان ما. کریمی درباره اظهارنظرهای برخی سیاسیون و نمایندگان مجلس درباره اشغال فرصت‌های شغلی توسط افغانستانی‌ها نیز می‌گوید: این‌گونه اظهارنظرها بیشتر رنگ و بوی پوپولیستی دارد و مانند همان ادعای ترامپ درباره دیوارکشیدن بین آمریکا و مکزیک است و به نظرم نسبتی با بررسی‌های علمی ندارد. کمااینکه شما در استان‌های محروم که نرخ بی‌کاری بالاتری دارند شاهد حضور گسترده افغانستانی‌ها نیستید. اتفاقا در استان‌هایی مانند تهران، اصفهان، مرکزی و مانند آنها که نرخ بی‌کاری برای نیروی کار ساده و غیرماهر کم است، شاهد حضور و زندگی گسترده افغانستانی‌ها هستیم که به خوبی نشان می‌دهد رابطه‌ای بین نرخ بی‌کاری جوانان ایرانی و حضور اتباع افغانستانی در بازار کار ایران وجود ندارد.

پیوستن به FATF اجتناب‌ناپذیر است

آلبرت بغزیان
استاد دانشگاه و اقتصاددان

برای جهانی‌شدن و زندگی در جامعه جهانی امروز نیاز است که کشورها در سازمان‌های متفاوت بین‌المللی عضویت داشته باشند. اگرچه برخی سازمان‌هایی که از سازمان‌های غیردولتی تشکیل می‌شوند نیز سازمان بین‌المللی خوانده می‌شوند، FATF سازمانی بین‌المللی است که از دولت‌ها تشکیل شده است.

یک‌سری از روابط بین‌المللی با عضویت‌هایی در برخی سازمان‌ها وضع شده است که با وجود اینکه از دولت‌ها تشکیل شده‌اند، نهادهای بین‌المللی فرادولتی محسوب می‌شوند. FATF نیز از جمله این نهادهاست. FATF تحت نظر یک دولت خاص تصمیم‌گیری نمی‌کند، بلکه نهادی با هدف تضمین‌کردن سلامت پول در گردش جهانی است. مقررات مبارزه با پول‌شویی شامل قوانینی است که اشخاص و شرکت‌ها را موظف می‌کند درباره نحوه کسب درآمدشان به دولت‌ها توضیح دهند، بنابراین پول‌هایی که از راه‌های نامشروع، مانند قاچاق، رشوه و تخلف‌های مالی به دست می‌آیند، برای ورود به بازارهای مالی با دشواری بیشتری روبه‌رو می‌شوند و سلامت نظام مالی و اقتصادی قابل تضمین‌تر خواهد بود.

همین اقدام را که دولت‌ها در واحد کشور خود برای مبارزه با رانت و سلامت اقتصاد انجام می‌دهند، در سازمان FATF نمود جهانی دارد. اما پس از حملات تروریستی ۱۱ سپتامبر به برج‌های دوقلوی آمریکا، این سازمان بازارهای هدف برای سرمایه‌گذاری را از نظر وجود امکان تأمین مالی تروریسم بررسی می‌کنند. پیوستن ایران به FATF امری ضروری است. در شرایطی که آمریکا از برجام خارج شده است و فعالیت‌های اقتصادی بین‌المللی و سرمایه‌گذاری در داخل کشور با مشکل مواجه است، باید از فرصت‌های موجود به‌درستی استفاده کرد که کشور با مشکلات بیشتر اقتصادی روبه‌رو نشود. بعد از خروج آمریکا از برجام اگر ایران بخواهد که در میان کشورهای حوزه جهانی باشد و بتواند معادلات خود را انجام دهد نیازمند الحاق به FATF است و به‌هرحال بحث جابه‌جایی پول و معادلات اقتصادی کشور بین‌بانکی و همچنین بانک‌های جهانی بسیار اهمیت پیدا کرده است.

ملحق‌نشدن ایران به FATF امکان اینکه تحریم‌های شدید بانکی را در پی داشته باشد، به‌شدت محتمل است. آنچه درحال‌حاضر برای فعالان اقتصادی در ایران اهمیت دارد؛ رفع تحریم‌های بانکی است. چراکه برای سرمایه‌گذاری و نقل و انتقال پول مشکلات فراوانی ایجاد خواهد کرد؛ همان‌طور که در گذشته شاهد این شرایط بوده‌ایم. بزرگ‌ترین دستاورد پایان مذاکرات، رفع تحریم‌های بانکی و تسهیل نقل‌وانتقال پول بود و پس از برجام این امیدواری شکل گرفت که وضعیت اقتصادی با سرعت بیشتری رو به بهبود پیش رود اما خروج آمریکا از برجام معادلات را بر هم ریخت. سازمان FATF در جایگاهی است که بی‌شک بر سیستم بانکی و پرداخت‌های نظام بانکی کشور تأثیر خواهد داشت. مبادلات فیزیکی و جهانی ما معادلات بانکی الزامی و اجباری است و اکنون در این شرایط الحاق به FATF اجتناب‌ناپذیر است. همکاری‌نکردن بانک‌های خارجی با بانک‌های ایرانی به بروز تحول‌های منفی منجر می‌شود و به ضرر کشور خواهد بود. همان‌طورکه در سالیان پیش بازرگانان ایرانی با مشکلاتی در مبادلات ارزی روبه‌رو بودند، این‌بار باز هم برای جذب سرمایه‌گذاری خارجی نیز با مشکل روبه‌رو می‌شویم، درحالی‌که اقتصاد کشور با تزریق سرمایه خارجی می‌تواند جان تازه‌ای بگیرد.

آمادگی‌نداشتن بانک‌های داخلی، هماهنگ‌نبودن با استانداردهای بین‌المللی و عدم شفافیت در تبادلات مالی از گذشته باعث شده بود که بانک‌های خارجی با بانک‌های ایرانی همکاری نکنند. همان‌طور که بانک‌های ایرانی باید به‌روز شوند، مسیر تعامل و تبادلات ارزی آنها نیز باید با دیگر بانک‌های جهانی باز باشد و این ارتباط خود باعث به‌روزشدن سیستم بانکی خواهد شد.

پیوستن ایران به FATF را نمی‌توان اجبار و آن را امری جبری و انعطاف‌ناپذیر دانست، اما باید گفت که اجتناب‌ناپذیر است. ایران به‌خوبی می‌توانست قضیه برجام را مدیریت کند و با موفقیت آن را پشت‌سر بگذارد، اما آمریکا در پی به‌هم‌زدن آن بود و تا حدودی هم موفق بوده است، باید FATF را منطقی بررسی کرد و با توجه به منافع مردم تصمیم گرفت.

خبر

استقبال آخوندی از راه‌اندازی سامانه قیمت‌گذاری مسکن

● رئیس کمیسیون عمران مجلس از ارائه پیشنهاد این کمیسیون به وزارت راه و شهرسازی برای ایجاد سامانه قیمت‌گذاری مسکن و استقبال آخوندی از این پیشنهاد خبر داد. محمدرضا رضایی‌کوچی در گفت‌وگو با مهر درباره پیشنهاد کمیسیون عمران مجلس شورای اسلامی به وزارت راه و شهرسازی درخصوص راه‌اندازی سامانه قیمت‌گذاری مسکن اظهار کرد: وزارت راه و شهرسازی با این پیشنهاد مخالفتی نداشت و به دنبال راهکارهایی برای اجرائی‌شدن آن هستند. اتفاقا وزارت راه و شهرسازی از این پیشنهاد استقبال هم کرده است. وی افزود: در حال حاضر هیچ نظارتی بر قیمت مسکن نیست و هیچ ضابطه‌ای ندارد. هرکسی هر قیمتی دلش بخواهد، با چانه‌زنی خودش برای مسکن تعیین می‌کند. وزیر راه و شهرسازی هم با پیشنهاد تهیه سامانه قیمت‌گذاری مسکن مخالفتی نداشت. باید این وزارتخانه چنین سامانه‌ای را تهیه کند تا بر قیمت‌ها نظارت وجود داشته باشد.

روش جدید کلاهبرداری با پیش‌فروش ساختمان

● به دلیل اجرانشدن قانون پیش‌فروش ساختمان، یک کلاهبردار با اخذ ۸۰ میلیارد تومان از متقاضیان پیش‌خرید مسکن در دو بنگاه املاک منطقه گیشا در تهران، بدون تحویل واحدها گریخت. به گزارش مهر، یک سازنده پروژه‌های ساختمانی در منطقه گیشا با پیش‌فروش واحدهای در حال ساخت به طور هم‌زمان به چندین نفر، با وجود صدور کد رهگیری، بالغ بر ۸۰ میلیارد تومان کلاهبرداری کرده و متواری شده است. یکی از مال‌باختگان درباره جزئیات این کلاهبرداری میلیاردی به خبرنگار مهر گفت: این سازنده مسکن که هم‌زمان دو دفتر مشاور املاک در منطقه گیشا دارد، با سوءاستفاده از دسترسی به اطلاعات سامانه فروش املاک، از طریق دست‌بردن در کدپستی مندرج در سیستم صدور کد رهگیری، اقدام به صدور مبایعه‌نامه‌های متعدد با کد رهگیری رسمی برای واحدهای مختلف کرده و هر واحد را هم‌زمان به چندین نفر پیش‌فروش کرده است.